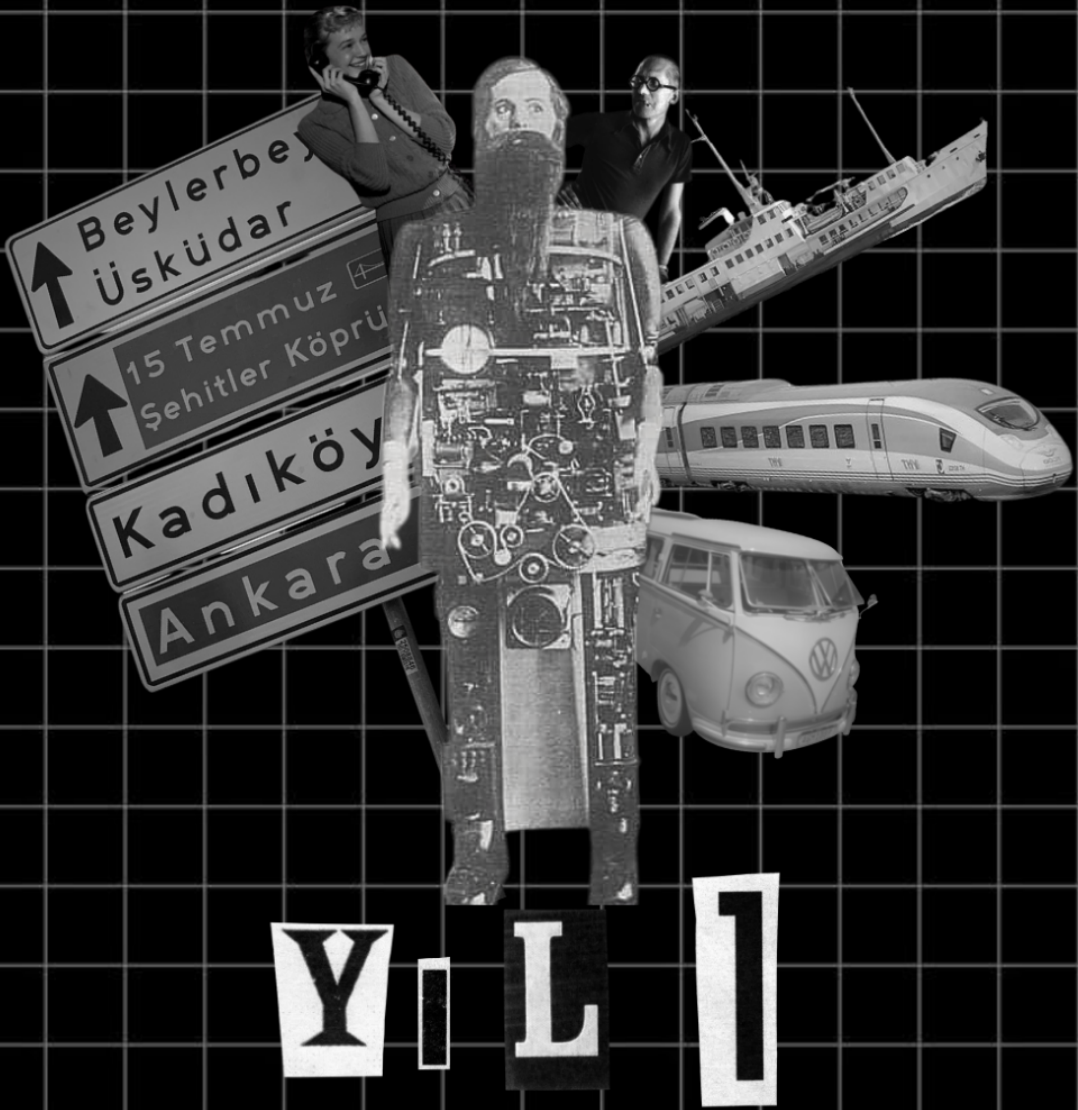

BOHEM Ni.

Mr . Bohem'den

Birinci sene için özel bir sayı yapmak istedim. Burada ekip tamamen tekrardan bir bedende birleşiyor ve sahneyi Berkin ve arkadaşlarına bırakıyor. Bir senede neler yaşadığımızı, kimlerle tanıştığımızı... Kısacası fanzinin neye yol açtığını şurada anlatmaya çalışsam tüm sayfalar dolar ve geriye hiçbir şey kalmaz. Tamamen içeriden konuşuyorum. Bohem.'in çıkış sürecinde fanzinin ismi ve amatörce yapılmış mizanpajı ile dalga geçip bana "editörlük hizmeti" satmaya çalışan eskinin fanzincisi, yeninin şark kurnazı olan "sahaf" bozuntusuyla, fanzini aylık bir dergiye dönüştüren tipler başta olmak üzere birçok insanla muhattap olmak durumunda kaldım. Aynı şekilde bu işi ve ruhu ciddiye alan ve tıpkı benim gibi bir şeylerin peşinde olan birçok fanzinci ile de karşılaştım. Bu işten para kazanmıyor olmak ciddiye almamak ve kullanım değerini ortaya koymamaya bir bahane değil. Evet bir gençlik hatası yapıyoruz ancak OT, Leman değiliz. Gönlünüzü koymayacaksanız fanzin yapmayın...

Çok konuştuk, dediğim gibi içten hitap ediyorum. Yıllanmaya başlayan bir fanzin olmak mutluluk veriyor. Arkadaşlarım da mutlular. Neyse sizleri artık Berkin ve arkadaşları temalı sayının akışına sokmalıyım. Haydi bana müsaade...

LinkedIn ve Laneth Rapsodisi

Sayın bağlantılarım, I. the Lecturer'i
tanımıyorum!
yeni terfimi aldım bağlantılarım!!!!
terfiyi bir kapitalist tarafından değil,
sokaklarda, edebiyat
sahnesinde aldım

pandora kutumda kalacak I. hakkındaki
düşüncelerim
acaba beni nasıl yargılayacaklar
onlara verdiğim malzeme çok az
nasıl lanethli olduğumu nasıl anlayacaklar

aynı ve birçok durum,
farklı kadınlar, mekanlar
lanethliyim, stabilité yok
sarmal gibi döngü... dönüyorum!
Junji bile şaşırdı bu işe

hayatımda hiçbir süreçte bu kadar durmak
istememişim
aynı handa senelerce kalmayı düşündüğüm
oyundaydım sanki
dönmemeliyim artık, kanıyorum.

kulak kabart dediklerime
yumruk atmaktan kanattım ellerimi
kafayı çektim
sıfırladığımı iddia ettiğim kafam her sabah
yeniden doldu
hiç boşalmayan bir enerji
kablolarla yükleniyor beynime

çin malı gözlerim ucuz bir renk paletiyle parıldıyor
damarlarımda milyonlarca byte geziyor
formatlar fermanlaştı
şıştı hayalarım.

yeni gelen geçmiştekini aratır
galata kulesinin oralarda geçen aşk şiirleri kadar
tatsız ağzım
İstanbul'da Beyoğlu'ndan başka yerler de var
tıpkı Ankara'da Anıtkabir'den başka yerler olduğu
gibi

insanlık
merak duygusunu kaybettiğinde
evrim çarkı döndü tersine, pasifleşti insan
kaybetti ve başkalarına devretti aklını
pasif bir yaşamın hakkı intihardır
daha iyidir
mekanlarda her gün kahve içmekten
ölmek daha tatlıdır
bağlantılarımla
bağlantıda kalmaktan
ve onların yapay kutlamalarından

"I., terfini kutluyor ve daha da iyisine hiç
durmadan gitmeni diliyorum.

Berkin Zobi"

İroni Üretim Fabrikası, Gargoyller, Mevsimsel Karışımlar Sonucu Gri Şehir ve Bekleme Odasında Şekil Değişen Objeler

Soluk gri sisle karışık
Koyu gri bulutlar
Ve açık gri tütün dumanı
Binaların dış cephesi
Normalden daha soluk
Yeşil, sarı, kırmızı, krem
Kitleler uyuşuk,
Memuriyet tembelliği hakim havaya...
Fabrika kapısında bir çift düzine gargoyl
Yudumlar çaylarını
Bekler iş çıkışını
Fabrika gibi içselleştirmiş,
Taşınmaz mal olduğunu...
Üretim bandının üstünde
Kağıtlar görülür,
1 Depoda "çayka" kutuları 1
Her işçi önüne düşen kağıda
Bir şeyler karalar
Kimi karikatür olur dergilere yollanır,
1 Üstüne dergiyi almak için para öder,
Sanki para almış gibi 1
Kimi basılır
Kimi saklanır
Sonuçtur önemli olan
Üretim biter mesai sonu
Sessizce hanelere dağılır
Parçalanmış sınıfın bilinçsiz bireyleri
Gargoyllerinse uyanma vaktidir
Kanatlanır, gezinirler fabrikanın etrafında
1 Kimse de sorgulamaz neden şeffaftır fabrika 1
Bekleme odasına işçilerden bazıları alınır
Her gün talihsiz olanları sorgulanır
Kim neyi, neden yazmış
Hangi dergiye yollamış
Bekleme odasında dört televizyon
Hepsinde karıncalanma var
Sorgucular geldiğinde
Karıncalanmış televizyonlar
Silindire döner,
Küpe döner
Zorlaştırır buğulu gözler
Ayırt edebilmeyi
Sorgu biter
Sabah gazetelerinde ilan verilmiştir
"İşçi aranıyor, maaşı düşük,
can güvenliği ürettiğine bağlı,
Sigortası da devlet..."

Size Ait

Uzun yıllar boyunca gıdım gıdım enerjilerle sürmüşse hayatınız, bir gün iyileşmeye başladıkça pek çok insana tatsız ve alışılmış gelen şeyler size çok tatlı gelecektir. Yorulmadan saatlerce okuduğunuz sayfaları fark ettiğinizde kimsenin almadığı keyfi alacaksınız. Bu romantik bir bakış değildir, doğrular hiç değildir. Sadece sancılı bir deneyimin sonrasının gözlemleridir. Bu süreçte vücudunuzda zamanla düzelen mekanizmalar, zamanla düzelen kimyanız size huzurlu bir haz da verecektir. İstikrarlı ve sakin bir histir bu.

Bir yandan mistik bir an gibidir de her şeyin başladığı an. Rasyonel bir sebepten ötesinin onu yaratmadığını bilseniz dahi öyle büyüdür ki neredeyse böyle olduğunu düşünecek gibi olursunuz. Mantığınızın üstünde bir güzelliştir. İyileşmenin ilk tohumları da sürecin kendisi de artık bu süreçle vedalaşmaya başladığınızı anladığınız zamanlar da...

Bir gün renklerin gerçek tonlarını gördüğünüzde sanıyorum ki geri dönülemez bir yola girmiş olursunuz. Zordur, yapacak çok şey birikmiştir. Kaçırdığınız pek çok şey vardır. Yine de canlanmanın hazzı süreç boyunca bu gibi şeyleri hafifletir. Yorulursunuz, bazen çok yorulursunuz ama sağlıklı bir zihinle yorulmak bambaşkadır.

Hala eski halinizin tesiri altındasınız gibi hissettiğiniz zamanlarda bazen öyle doğru şeyler yaparsınız ki katettiğiniz yolun boşa gidemeyecek kadar fazla, artık geri dönemeyeceğiniz kadar geçmişten kopmuş olduğunuzu anlarsınız.

Değişmişsinizdir, korktuğunuz şeyin yeniden doğacağı ortam ve atmosfer artık yoktur. Doğarsa da ancak bu yeni karakteristik doğanızda meydana gelebilir. Baş etme yollarını bolca pratik ettiğinizden de daha bilinçli, daha deneyimlisinizdir.

Korkmayın, ne ilerlemekten ne de gerilemekten. Aslında gittiğiniz bir yön yoktur, yalnızca yaşamak vardır. Hayat tek bir rotaya, yola sığamayacak kadar karmaşık bir gerçeklik ve deneyimdir. Etrafımız bugünlerde bize “ideal ve en doğru olan” hayat biçimlerini pazarlamakla meşgulken bunu kabullenmek zor gelebilir. Ama bazen sadece yaşıyor olmanız bile kendinize has o yolda olduğunuzu gösterir.

Ve evet, acı acıdır ama acınızın kendisi de hayatınızdır. Hayat sizindir, iyisiyle kötüsüyle yalnızca bir kez sahipsinizdir.

Şu dünyada neredeyse hiçbir şeyde kontrolümüz yoktur. Buna rağmen bağımızın olduğu bu hayat, can, bize kontrolümüzün olduğu minik alanlar, noktalar yaratır.

O yüzden acı da bizimdir. Acıyı güzellemek değil niyetim. Bazen öyle canınız yanar, bazen öyle tükenirsiniz ki zihninizden tek olumlu şey dahi geçmez, bir tek sancısız dakikanız yoktur. Size bunun içinde güzellik görmeniz gerektiğini asla söylemiyorum. Bunu söyleme haddi kimde vardır onu da bilemem. Yalnızca hayat sizindir, tek söylemek istediğim de budur.

Melinda

Sodom ve Gomore'ye Bir Bilet

Huzursuzluklarımı topladım
Tası tarağı yetimlere dağıttım.
Sodom ve Gomore turu için bir biletim var
Bayım, sonuçta nereye kaçıp gitsem kâr.

Cüzdanım dolu paradan çok haplarla
Kendimi kontrol edecekmişim onlarla
Bana öyle dediler, duydum.

Ama...
Doktor hanım, ben yataktan çıkamıyorum
Kalp atışlarım yavaşladı
Göz kapaklarım ağırlaştı.
Sevgilim beni izliyor
Biliyorum, o da geniş omuzlarıma bayılıyor
Kibar elleri kalem tutmuyor
Ondan uzaktan uzaktan bakıyor bana
Oğlum amma da aptalmışsın ha

Yine sahilde sevişmek istiyorum
Bir gece yarısı...
Kayalıklara tırmanmak,
Aradığım huzuru denizin sesinde duymak
istiyorum.

Çok yorgunsun, biliyorum.
Ben bu yollardan henüz geçiyorum.
Acına ortak olabilirim demiyorum.
Yanına yaklaşmayacağıma söz veriyorum.

Boş ringlere üzülüyorum.
Bir şiir nasıl yazılır?
Bir hayal kırıklığı nasıl iyileşir?
Tüm cevapları kaybediyorum.

Son yazlarda ıslak bikinilerimi
Göz yaşlarımla kurutmaya çalışıyorum
bayım.
Dilerim bu yolculuğumda
Beni yalnız bırakıp defolursunuz
buralardan.
Bu onurlu bir yolculuk, sizinse yeriniz yok.

Janset Öztürk

Kaldırım Kamburu

şehrime renk serpildiğinde
hep dört ayak gölgesi vardı
uzunca bir yol devrilirdi tepeden
ve onun sonuna kadar gidebilmek
içimize dikilmiş
birer fidan büyürdü.
yol öyle devrilirdi ki
ulaşmak sonuna
insanın
kendi içinde
yerini bulabilmesi kadar zordu.
yürüdükçe devrileceğimizi bilmezdik,
aşağısı hicran dökermiş yolun
bunu da.

köklerimi aramakta kalan
bir devinim bırakıyorum
tam buraya.
yüzümüze tüküren sevgi
sekiz çizip yan çeviriyor
bana meydan okurmuşçasına
fakat korkum yok soyutlanmıştan.
gözlerindeki kurşuniye baktıkça
yakalamak istiyorum onu
güvelere yaptığım gibi.

sonra korkmuyorum cesareten
erkek çocuğu şortun sayesinde.
başını alıp kaçışın
bana fısıldıyor gerçek olduğunu
çünkü varlığı
yokluğu olmadan bilemeyiz.
ünlemlerin koruyor beni diğerinden,
onlara sahip olmayışın
kim olduğum izini çiziyor göğsüme.
aşağıya bakıyorum sonra
yine dört ayaklı olmuş gölgemiz
bir daha serpilmiş şehrim renk.

eğilip kulağımıza
"neyimiz olacağını seçersek
kim olacağımızı seçemeyiz" diyoruz.

aşağıda ne olduğunu öğrenmek
kabuk bağlamış yaramız
ve kavlatmaktır
insanın yazgısına atılmış iz.
dünya devrilecek gerekirse
biz, duracağız yerimizde
ancak o zaman bileceksek
mecburuz esrarını dağıtmaya
ve haykırmaya
"işte burada!" diye.

güve, süblimleşerek
olduğu yeri
havanın kendisine bıraktı.
şehrimden ikili bir gölge gitti
eski rengi, öptü sokağımı
artık
geride hicran dökülmüş yolum varsa
ayaklarım beton giyer her tan vakti.
kendi yoluna dahi yeni çizilmiş ben
ve biraz hava
bunca yolda, nasıl soluyacağız
birbirimizi bitirmeden?
biz, dünyanın kavlamış yaraları,
birken ne kadar unutuyorsak acımızı
şehrim eski rengindeyken
daha da hırçınım dışımdakine.
yol devrilse de
kim olduğumu bilerek
aşağıdaki için
bıçkın bir karanfil gibi
kalkıyorum güne.

tepe aşıyorum
yel oluyorum
savrulup kıyıya kum oluyorum
bir gece rüyamda
düşüyorum dünyadan
korkarak açılıyor gözlerim.

bir başıma
ikili gölgemle

Doruk Gavaz

